

สถานการณ์และบทบาทตามกฎหมายของ ก.ตร. ในระบบราชการไทย

2.1 ความหมายของ "การบริหารงานบุคคล"

"การบริหารงานบุคคล" เป็นการจัดการเกี่ยวกับบุคคลตั้งแต่การสรรหาบุคคล เข้าปฏิบัติงาน การดูแล บำรุงรักษา จนกระทั่งพ้นไปจากการปฏิบัติงาน¹

กล่าวโดยทั่วไป "การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายการวางแผน การวางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงาน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ได้มา ได้ใช้ประโยชน์ และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรด้านมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ และมีปริมาณเพียงพอ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ กระบวนการที่มานี้ จึงรวมถึงหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งหมดนับตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้าปฏิบัติงาน จนกระทั่งออกจากงาน²

การบริหารงานบุคคลในความหมายที่ศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการบริหารงานบุคคลในส่วนของจัดระเบียบ "ข้าราชการของรัฐ" ในเรื่องต่าง ๆ ที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่ส่งผลต่อสถานการณ์ในทางราชการของข้าราชการ

2.2 การบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ

รัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมาและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534 มาตรา 166 ในปัจจุบันบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการไว้ว่า "...การกำหนดคุณสมบัติ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน

¹ สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 6.

² สุทธิ สุทธิสมบูรณ์, สมาน รังสิโยภุชงค์, หลักการบริหารเบื้องต้น (กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., 2532), หน้า 33.

การลงโทษและการออกจากราชการของข้าราชการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมาและพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดไว้ว่า "...ให้กำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือน โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของส่วนราชการนั้น ๆ ...การบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย" กฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การลงโทษ และการออกจากราชการของข้าราชการตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และอ้างถึงในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าว คือ "กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ" ซึ่งในปัจจุบันบัญญัติแยกใช้บังคับกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ รวม 12 ฉบับด้วยกันดังนี้ คือ

- (1) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
- (2) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507
- (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523
- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518
- (5) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521
- (6) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521
- (7) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521
- (8) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516
- (9) พระราชบัญญัติระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519
- (10) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498
- (11) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2520
- (12) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521

สำหรับข้าราชการตำรวจนั้น แต่เดิมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ทั้งนี้ ตั้งแต่ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2471 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการพลเรือนฉบับแรกที่ใช้บังคับและฉบับต่อ ๆ มาคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2476 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2479, พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2482 , พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2485 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2495 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518³ ต่อเนื่องมาโดยตลอดจนกระทั่งได้มี พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 มาตรา 6 ได้บัญญัติ "ให้ยกเลิกลักษณะ 7 ข้าราชการตำรวจแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518" ออกจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ดังกล่าว

ในปัจจุบันการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มิถุนายน 2521 วันเดียวกับการยกเลิก "ลักษณะ 7 ข้าราชการตำรวจ" ออกจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ต่อมาได้มีกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมอีก 2 ครั้ง โดย

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (มีผลใช้บังคับเมื่อ 1 ตุลาคม 2531)
- ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลง 28 กุมภาพันธ์ 2534 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ (มีผลใช้บังคับเมื่อ 1 มีนาคม 2534)

นอกจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจดังกล่าวแล้ว ยังมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจอยู่อีก 5 ฉบับ คือ

³ กองวิชาการ สำนักงาน ก.พ. "ระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทต่าง ๆ" เอกสารวิชาการ : 2529 (อัดสำเนา).

- (1) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477
- (2) พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช 2480
- (3) พระราชบัญญัตินายตำรวจราชสำนักประจำ พ.ศ. 2495
- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หมวด 4
หมวด 5 และหมวด 7 ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการ
อุทธรณ์ ซึ่งอนุโลมมาใช้โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจตาม พ.ร.บ.
ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 61⁴
- (5) พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 กรณีเกษียณ
อายุราชการ (มาตรา 19 วรรคแรก) กรณีให้ออกจากราชการเหตุรับราชการ (มาตรา
14) กรณีสูญหายที่ให้สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย (มาตรา 43) และกรณีให้ออกจาก
ราชการเพราะมีการเลิกหรือยุบตำแหน่งและไม่สามารถหาตำแหน่งอื่นให้ได้ (มาตรา 11)

⁴ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลง 28 กุมภาพันธ์ 2534 มาตรา 61
บัญญัติไว้ดังนี้ "ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ
พุทธศักราช 2477 ให้นำบทบัญญัติในหมวด 4 หมวด 5 และหมวด 7 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การ
ออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม
โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะ
กรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงเป็นอำนาจหน้าที่
ของ ก.ตร. และให้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่
ของ อ.ก.ตร.จังหวัด และให้อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจ
ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี"

ซึ่งนำมาใช้ในการสั่งให้การให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 50 วรรคแรก⁵

2.3 ก.ตร. และคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่ออกมาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทต่าง ๆ ทุกฉบับ จะมีบทบัญญัติในทำนองเดียวกัน คือ บัญญัติถึงเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการบริหารงานบุคคลเรื่องต่าง ๆ ในส่วนที่สำคัญ ๆ ไว้ และมอบหมายอำนาจให้ฝ่ายปกครองออกกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติในส่วนปลีกย่อย (actes reglementaires), มอบหมายอำนาจให้ฝ่ายปกครองใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพในทางราชการของข้าราชการคนใดคนหนึ่ง (actes individuals) หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (actes collectifs) และมอบหมายอำนาจให้ฝ่ายปกครองเปลี่ยนแปลงผลของการใช้ดุลพินิจพิจารณานั้นได้ (administrative Jurisdiction) หากเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย (legality) หรือไม่เหมาะสม (reasonable) การมอบหมายอำนาจให้ผู้นอกจากจะบัญญัติมอบหมายให้กับคณะบุคคลหรือบุคคลซึ่งได้แก่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวงหรือทบวง อธิบดี และผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ยังได้บัญญัติจัดตั้ง "คณะกรรมการข้าราชการ" ขึ้นมาและมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไว้อีกส่วนหนึ่งด้วย ในปัจจุบัน คณะกรรมการข้าราชการทางฝ่ายพลเรือนที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าวมีอยู่ทั้งสิ้นรวม 11 คณะ⁶ และทางฝ่ายทหารอีก 1 คณะ รวมเป็น 12 คณะ ดังนี้

⁵ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 50 วรรคแรกบัญญัติไว้ดังนี้ "ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ ฯลฯ"

⁶ สำนักงาน ก.พ., 200 ปี มหาจักรีบรมราชวงศ์ วิวัฒนาการของระบบข้าราชการพลเรือน (กรุงเทพฯ ; รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2526), หน้า 286 - 287.

1. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
2. คณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.)
3. คณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัด (ก.จ.)
4. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.)
5. คณะกรรมการอัยการ (ก.อ.)
6. คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)
7. คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
8. คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)
9. คณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.)
10. คณะกรรมการพนักงานสัญญาภิบาล (ก.สภ.)
11. คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.)
12. คณะกรรมการข้าราชการทหาร (กชท.)

โครงสร้างบุคคลที่ประกอบเป็นคณะกรรมการข้าราชการแต่ละคณะนั้นจะเหมือนกันคือประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานคณะกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ตัวบุคคลหรือตำแหน่งที่กำหนดให้เป็นประธานคณะกรรมการ รองประธาน คณะกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อาจแตกต่างกัน สำหรับ ก.ตร. นั้น ประกอบด้วย

ประธาน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รองประธาน คือ อธิบดีกรมตำรวจ

กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รองอธิบดีกรมตำรวจ (ทุกตำแหน่ง) และ
เลขาธิการ ก.พ.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 13 แก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 บัญญัติไว้ดังนี้ (ต่อ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มแรก คือ ข้าราชการตำรวจนอกประจำการที่เคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่
ผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งมาจากการเลือกโดยข้าราชการตำรวจตำแหน่ง
ตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 6 คน

กลุ่มสอง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประธาน รองประธาน กรรมการโดยตำแหน่ง
และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มแรก ร่วมกันเลือก จำนวน 3 คน

2.4 เหตุผลและเจตนารมณ์ของกฎหมายในการจัดตั้ง ก.ตร.

เหตุผลและเจตนารมณ์ของกฎหมายในการจัดตั้ง ก.ตร. ขึ้นมา ไม่ปรากฏในบท
บัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
โดยตรง แต่อาจพิจารณาได้จากหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ เอกสารรายงานการประชุม

"มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการข้าราชการตำรวจคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า
ก.ตร. ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีเป็นประธาน อธิบดีเป็นรองประธาน เลขาธิการคณะ
กรรมการข้าราชการพลเรือน และรองอธิบดี เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง

(2) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิเก้าคน ดังนี้

(ก) ผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในตำแหน่งตั้งแต่รอง
ผู้บัญชาการ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิก
รัฐสภากรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง จำนวนหกคน ซึ่งมาจาก
การเลือกของข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการขึ้นไป

(ข) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งได้รับเลือกโดยกรรมการ
ข้าราชการตำรวจตาม (1) และ (2) (ก)

ให้ ก.ตร. แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการ ก.ตร.

หนึ่งคนและผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร. สองคน"

พิจารณาเพื่อออกใช้บังคับพระราชบัญญัติดังกล่าว เอกสารในทางวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับ คณะกรรมการข้าราชการประเภทต่าง ๆ และระบบของการจัดระเบียบข้าราชการของรัฐ ในประเทศไทย

- หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ได้ให้ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ดังนี้ "โดยที่การกำหนดตำแหน่งอัตรา เงินเดือน การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การรักษาวินัย ตลอดจนการออกจาก ข้าราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจ มีลักษณะแตกต่างกับ ข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น จึงไม่สมควรให้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน และควรให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจโดย เฉพาะ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะเป็นผลดีแก่ราชการกรมตำรวจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น"

- เอกสารรายงานการประชุมพิจารณา "ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ." ก่อนที่จะออกมาใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ไม่ปรากฏการพิจารณาถึงเหตุผลในการจัดตั้ง ก.ตร. มีปรากฏแต่เพียงในบาง มาตราได้พิจารณาไว้ว่าเมื่อข้าราชการตำรวจได้มี ก.ตร. เป็นของตนเองแล้ว ก็ควรให้ ก.ตร. มีอำนาจหน้าที่แทน ก.พ.^๕

- เอกสารในทางวิชาการ ไม่มีผู้ศึกษาวิจัยโดยเน้นถึง ก.ตร. ไว้โดยตรงมีแต่ ภาพรวมของการจัดตั้งคณะกรรมการข้าราชการ ต่าง ๆ ขึ้นมาโดยแยกตัวออกจาก ก.พ. ดังนี้

เกศินี หงส์นันทน์ และไพโรจน์ สิตปรีชา^๖ ได้กล่าวถึงสาเหตุของการ แยกตัวขององค์การบริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ ไว้ดังนี้

^๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, "บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ., ครั้งที่ 3", 24 พฤษภาคม 2521.

^๖ เกศินี หงส์นันทน์ และไพโรจน์ สิตปรีชา, "องค์การกลางบริหารงานบุคคล ในระบบราชการไทย" วารสารสังคมศาสตร์ (สิงหาคม 2530) : หน้า 1-33.

"(1) การมีองค์การกลางบริหารงานบุคคล ก.พ. เพียงหน่วยเดียวซึ่งทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานตำแหน่งและควบคุมข้าราชการทุกประเภท ทำให้การบริหารงานบุคคลของส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินไปโดยล่าช้าไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

(2) สภาพของงานในส่วนราชการบางหน่วยมีลักษณะเป็นงานเฉพาะเจาะจงบางลักษณะของงานเป็นงานสายอาชีพโดยเฉพาะ ดังนั้นปัจจัยในการประเมินค่างานของตำแหน่งต่าง ๆ จะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปจะนำมาใช้เป็นองค์ประกอบร่วมกันไม่ได้ จึงควรจะให้ดำเนินการบริหารงานบุคคลเป็นไปโดยอิสระเพื่อความรวดเร็วในการบริหารงาน

(3) การกระจายอำนาจในการบริหารงานทางด้านบุคคล แก่หน่วยงานต่าง ๆ ก่อให้เกิดความคล่องตัวมากกว่าที่จะรวมอำนาจไว้ในหน่วยงานเดียว

(4) เพื่อแบ่งเบาภาระการบริหารงานบุคคลของ ก.พ. ซึ่งนับวันจะมีจำนวนปริมาณข้าราชการในหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น"

อมร รักษาสิทธิ์ และชิตติยะ ศรัณสูตร¹⁰ ได้สรุปสาเหตุของการก่อตั้งองค์การกลางเพิ่มขึ้นไว้ว่า

"...อาจเนื่องมาจากต้องการแก้ปัญหาสำคัญ ดังนี้

(1) จำนวนข้าราชการในระบบ ก.พ. เพิ่มขึ้น องค์การกลางบริหารงานบุคคลเดิมเพียงแห่งเดียวดูแลไม่ทั่วถึง และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

(2) การกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลให้แก่องค์กรตามประเภทข้าราชการ น่าจะก่อให้เกิดความคล่องตัวและความเข้าใจในลักษณะงานและปัญหามากกว่าที่จะรวมอำนาจไว้ในองค์กรเดียว

(3) สภาพของงานในส่วนราชการบางหน่วยมีลักษณะเป็นงานเฉพาะเรื่องและงานบางอย่างเป็นงานสายอาชีพโดยเฉพาะ ดังนั้น ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งและประเมินค่างาน รวมทั้งการบริหารและพัฒนาบุคคลจึงควรมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว ซึ่งที่จะใช้เกณฑ์ทั่วไปได้

¹⁰ ออมร รักษาสิทธิ์ และชิตติยะ ศรัณสูตร, "รายงานการวิจัยการปรับปรุงระบบราชการด้านการบริหารงานบุคคล", 2529, หน้า 25.

(4) พฤติกรรมการบริหารงานแตกต่างกันไปมากตามลักษณะงานและผู้นำ
 บางกลุ่มใช้อำนาจบังคับบัญชาสูง เช่น ตำรวจ บางกลุ่มใช้อำนาจความรู้สูง เช่น อาจารย์
 มหาวิทยาลัยบางกลุ่มมีลักษณะงานและคนใกล้เคียงกันมาก เช่น งานธุรการในราชการ
 ส่วนใหญ่ ฯลฯ ซึ่งหากมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมแล้ว จะช่วยให้เข้าใจ
 และแก้ปัญหาได้ถูกต้องมากกว่า..."

- ระบบของการจัดระเบียบข้าราชการของรัฐบาลในประเทศไทย เมื่อพิจารณาจาก
 กฎหมายระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. 2471 ใช้บังคับเป็นต้นมาจนกระทั่งถึงในปัจจุบันที่มีพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการต่าง ๆ แยกบังคับใช้ถึง 13 ประเภท¹¹ ทุกฉบับจะจัดระบบการบริหารงาน
 บุคคลของรัฐไว้โดยให้มี "คณะกรรมการข้าราชการ" ขึ้นมาและมอบอำนาจหน้าที่
 เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในบางประการให้ไว้ ในขณะที่เดียวกันกับได้มอบอำนาจ
 ในบางประการให้ไว้กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะ เป็นระบบเดียวกันเช่นนี้ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการ
 บริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทใด

จากหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 เอกสาร
 รายการประชุมพิจารณาเพื่อออกใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ เอกสาร
 ทางวิชาการ และระบบการจัดระเบียบข้าราชการในประเทศไทย ดังกล่าว พอที่จะสรุป
 ได้ว่า เหตุผลและเจตนารมณ์ของกฎหมายได้จัดตั้ง ก.ตร. ขึ้นมา ก็เพราะได้มีการแยกการ
 บริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจออกจากการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน
 และเป็นไปตามรูปแบบของระบบการบริหารงานบุคคลของรัฐ ที่นอกจากจะให้อำนาจผู้บังคับ
 บัญชาในการบริหารงานบุคคลเรื่องต่าง ๆ ไว้แล้วยังต้องจัดตั้งให้มีคณะกรรมการข้าราชการ
 ขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อให้ทำหน้าที่ในบางประการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล

¹¹ สำนักงาน ก.พ., 200 ปี มหาจักรีบรมราชวงศ์ วัฒนาการของระบบ

ข้าราชการพลเรือน, (กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2526), หน้า 286-287.

2.5 อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.และคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ โดยทั่วไป

อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.และคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลตามเอกสารรายงานการวิจัย เอกสารทางวิชาการและบทความต่าง ๆ ที่ศึกษาวิจัยหรืออ้างถึง ก.ตร.ไว้ ส่วนใหญ่จะกล่าวถึง ก.ตร.ไว้ร่วมกับคณะกรรมการข้าราชการอื่น ๆ โดยเรียกรวม ๆ กันว่าเป็น "องค์การกลางบริหารงานบุคคล"¹²⁻¹³ "และในทางราชการเองบางครั้งจะเรียกว่าเป็น "คณะกรรมการกลางในการบริหารงานบุคคล"¹⁴ " บางครั้งจะเรียกว่าเป็น "องค์กรกลางบริหารงานบุคคล"¹⁵"

หน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลอาจจัดแบ่งได้โดยทั่วไปเป็น 4 กลุ่มหน้าที่¹⁶ คือ

"(ก) หน้าที่บทบาทในฐานะผู้กำหนดกฎระเบียบในการบริหารงานบุคคล (regulatory function) เหตุผลคือความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติ หรือเกิดความไม่เสมอภาค กฎระเบียบดังกล่าวนี้หากเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ที่เกินอำนาจขององค์กรกลางจะกำหนดเองได้ ก็อาจทำหน้าที่เสนอแนะให้หน่วยงานระดับสูงพิจารณาออกเป็นกฎหมายมาบังคับใช้ เช่น การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน แต่สำหรับกฎ

¹² เกตุณี หงศ์นันท์ และไพโรจน์ ลีตปรีชา, "องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในระบบราชการ" วารสารสังคมศาสตร์ หน้า1-33.

¹³ อมร รัชชาติย์ และรัตติยา กรรณสูต, "รายงานการวิจัยการปรับปรุงระบบราชการด้านการบริหารงานบุคคล, 2529", หน้า 25.

¹⁴ เช่น ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0203/ว(ล), เมษายน 2534.

¹⁵ เช่น ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0512/38261, 10 กรกฎาคม 2533.

¹⁶ สี่มา สี่มานันท์, "ว่าด้วยหน้าที่และบทบาทขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล," วารสารข้าราชการ (พฤษภาคม 2530) : 17-25.

ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในราชการ โดยทั่วไปองค์กรกลางจะกำหนดออกมาเอง นับตั้งแต่กระบวนการรับคนเข้ามาในราชการจนพ้นออกไป

(ข) หน้าที่บทบาทในการดูแลบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบในการบริหารงานบุคคล (enforcement function) หน้าที่นี้สืบเนื่องมาจากหน้าที่แรก หน่วยงานกลางจะคอยควบคุมดูแลให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และแนวทางที่กำหนด โดยมีมุ่งหมายให้เกิดมีความมีคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลในราชการ หากเห็นว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง เช่น มีการเล่นพรรคเล่นพวก มีการกลั่นแกล้ง ทำให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรม มีการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการจ้างคนเข้ามารับราชการ องค์กรกลางก็จะทักท้วง หรือรายงานหน่วยงานระดับสูงขึ้นไปเพื่อสั่งการให้ส่วนราชการนั้น ๆ แก้ไข และทำให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหน้าที่นี้เป็นพื้นฐานเบื้องต้นแรกที่ก่อให้เกิดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลขึ้น เรียกว่าเป็น "ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม" (watchdog of the merits system)

(ค) หน้าที่บทบาทในฐานะเป็นผู้พัฒนา (development function) ซึ่งแยกได้เป็น 2 เรื่องคือ การพัฒนาคนและการพัฒนาระบบราชการ สำหรับหน้าที่พัฒนาคนคือ ข้าราชการนั้น องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของทุกประเทศมีบทบาทโดยเป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาข้าราชการ และอาจเป็นการพัฒนาด้วยตนเองก็ได้ ส่วนหน้าที่พัฒนาระบบราชการนั้น บางประเทศกำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลด้วย เช่น กรณีของประเทศออสเตรเลีย หรือของประเทศไทย เป็นต้น แต่บางประเทศไม่ได้กำหนดไว้ คงให้รับผิดชอบเฉพาะเรื่องการบริหารงานบุคคลเท่านั้น

(ง) หน้าที่บทบาทในฐานะที่ปรึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (advisory function) โดยให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อรัฐบาลเพื่อกำหนดนโยบาย หรือแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล อาทิเช่น นโยบายการเพิ่มหรือลดจำนวนข้าราชการ นโยบายเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ. นโยบายเกี่ยวกับการผลิตบุคลากรของประเทศให้ตรงกับสาขาวิชาที่ต้องการ เป็นต้น

นอกจากหน้าที่หลัก 4 ประการดังกล่าวนี้ ยังมีหน้าที่เสริมอื่น ๆ อีก ซึ่งขึ้นอยู่กับประวัติดีความเป็นมาและความจำเป็นของแต่ละประเทศ"

คณะกรรมการข้าราชการในประเศไทยนั้น นอกเหนือจากหน้าที่บทบาทตาม

(ก) (ข) (ค) และ (ง) ดังกล่าวแล้ว ยังมีหน้าที่สำคัญอีกบทบาทหนึ่ง คือ มีหน้าที่ใช้ดุลย

วินิจฉัยแบบเดียวกับฝ่ายบริหาร (ผู้บังคับบัญชา) ที่ส่งผลโดยตรงต่อข้าราชการในบางเรื่อง เช่น ก.พ. และ ก.ตร. มีหน้าที่อนุมัติให้รับโอนและบรรจุกลับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 มาตรา 53 และมาตรา 58 และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521 มาตรา 30 และมาตรา 32 เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจในประเทศไทยไว้ดังนี้

- "คณะกรรมการข้าราชการคณะต่าง ๆ " เป็นองค์การกลางบริหารงานบุคคลที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ในขอบเขตของกฎหมายระเบียบ แบบแผนของทางราชการ"¹⁷

- คณะกรรมการข้าราชการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอรรถธรรมทางวินัย และการร้องทุกข์ของข้าราชการ มีลักษณะเป็นคณะกรรมการ (tribunal) องค์การในรูปแบบคณะกรรมการ (tribunal) เป็นระบบสำหรับการควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในขณะเดียวกันก็ทำการตรวจสอบประสิทธิภาพการบริหารงานราชการและพร้อม ๆ กันนั้นเป็นองค์การสำหรับการชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นขัดแย้งระหว่างเอกชนกับส่วนราชการ (quasi judicial)¹⁸

สำหรับ ก.ตร.เองนั้น ได้มีผู้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ไว้ว่า

- ก.ตร.มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมข้าราชการ¹⁹

¹⁷ อู่สาห์ โทมลปาณิก, "การควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยองค์การบริหารงานบุคคล", ใน กฎหมายมหาชน หน้าที่ 8-15 (กรุงเทพมหานคร : หจก.น้ำกิงการพิมพ์, 2532), หน้า 871-872.

¹⁸ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, "บันทึกเรื่อง "แนวทางการพัฒนาคณะกรรมการกฤษฎีกา" และการพัฒนา "ระบบกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง" ของไทย" ใน ผลงานงบประมาณ 2528-2530 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532), หน้า 173-175.

¹⁹ อู่สาห์ โทมลปาณิก, "การควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยองค์การบริหารงานบุคคล", ใน กฎหมายมหาชน หน้าที่ 8-15, หน้า 872.

- ก.ตร. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ รับผิดชอบในการออกกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจและควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้²⁰

2.6 อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. และคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

2.6.1 อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531 และประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลง 28 กุมภาพันธ์ 2534 บัญญัติไว้ดังนี้

- ร่วมกับกระทรวงการคลัง กำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ (มาตรา 9)
- เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการตำรวจ (มาตรา 10)
- แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการ ก.ตร. หนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร. สองคน (มาตรา 13 วรรคท้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 1)
- วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีสงสัยว่า กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งกรรมการข้าราชการตำรวจหรือไม่ (มาตรา 16 วรรคท้าย)
- ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ตร. และของอนุกรรมการ (มาตรา 17 วรรคท้าย)
- แต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ แทนได้ (มาตรา 19)

²⁰ สำนักงาน ก.พ., 200 ปี มหาจักรีบรมราชวงศ์ วัฒนาการของระบบข้าราชการพลเรือน, หน้า 285.

- กำหนดตำแหน่ง จำนวนตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และชั้นยศสำหรับตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ (มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 4) แต่การกำหนดตำแหน่งตั้งแต่ ผกก.หรือเทียบ ผกก.ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเว้นแต่เป็นการตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่งไป เพิ่มให้อีกส่วนราชการหนึ่ง

- อนุมัติบรรจุผู้ผ่านการคัดเลือก หรือสอบแข่งขันเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร (มาตรา 22 วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 5)

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุข้าราชการตำรวจให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร และกำหนดเงินเดือนให้กับวุฒิและหลักสูตรต่าง ๆ (มาตรา 22 วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 5)

- ตั้งคณะกรรมการคัดเลือก และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกตามมาตรา 24 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 6

- ให้ความเห็นชอบการคัดเลือกข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา 24 (8) ถึง (12) (มาตรา 24 วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 6)

- อนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่ง โดยมีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ ในกรณีที่มีเหตุผล และความจำเป็น (มาตรา 25 วรรคท้าย) (หรือได้ออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีใช้กรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่เข้ารับราชการได้ แต่ต้องเป็นมติโดยเอกฉันท์ และกระทำโดยลับ (มาตรา 42)

- ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (มาตรา 43)

- กำหนดระเบียบวันออกจากราชการ ตามมาตรา 46 (4) และ (5) (มาตรา 46 วรรคท้าย)

- กำหนดยศ ^{ขึ้น} และอัตราเงินเดือน และเงินเพิ่มของข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ให้เป็นข้าราชการตำรวจที่มียศ โดยเทียบระดับและอัตราเงินเดือนกับยศ ^{ขึ้น} และอัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่มียศตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521 แล้วปรับให้เข้า ^{ขึ้น} และอัตราเงินเดือนตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521 ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. ^{นี้} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 59)

- ทำหน้าที่ของ ก.พ. และคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงในเรื่องเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ซึ่งอนุโลมมาใช้บังคับกับข้าราชการตำรวจ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ (มาตรา 61 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ รสช. ฉบับที่ 38 ข้อ 11) กล่าวคือ

(1) รับและพิจารณาเรื่องราวอุทธรณ์ คำสั่งให้ออก ปลดออก ไล่ออก (พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 มาตรา 105)

(2) การพิจารณาอุทธรณ์ตาม (1) หากเห็นสมควร มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ โดยจะสอบสวนเองหรือตั้งกรรมการสอบสวนแทนก็ได้ (พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 มาตรา 106)

- กำหนดการดำเนินการใด ๆ ที่เคยดำเนินการได้ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่มิได้บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ว่า จะดำเนินการได้ประการใด (มาตรา 63)

2.6.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอื่น

"ก.พ." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520, พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521, (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521, (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2522, (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2523 และประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลง 28 กุมภาพันธ์ 2534 เรื่องการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 บัญญัติไว้ดังนี้

- ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 8)

- (1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลและการจัดระบบราชการพลเรือน
- (2) ออกกฎ ก.พ. บัญญัติ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
- (3) ศึกษาค้นคว้าและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติ มติของ ก.พ. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย
- (4) ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ แนะนำ และชี้แจงเพื่อให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ให้ผู้แทนหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจเข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวงทบวงกรมรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ หน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งและเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน ไปยัง ก.พ.
- (5) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีปรากฏว่ากระทรวงทบวงกรมไม่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป
- (6) รายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนยังไม่เหมาะสมเพื่อคณะรัฐมนตรี จะได้พิจารณาปรับปรุงเงินเดือนหรือเงินเพิ่มค่าครองชีพหรือสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม
- (7) จัดการสอบแข่งขัน หรือคัดเลือก เพื่อรับทุนของรัฐบาลในการศึกษาฝึกอบรม หรือดูงานตามความต้องการของกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน ในการนี้ให้มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการดังกล่าว
- (8) ควบคุมและจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ ในการนี้ ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ หรือระเบียบ เพื่อควบคุมการศึกษาความประพฤติ และการใช้จ่าย ตลอดจนการกำหนดวินัยและการลงโทษ

(9) รับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับ

(10) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(11) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการพลเรือน

(12) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้

และกฎหมายอื่น

- รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย กรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นพ้องด้วยกับมติของ ก.พ.ท ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตรี ให้พิจารณาสั่งให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ หรือให้เหมาะสม (มาตรา 9)

- พิจารณายกเว้นคุณสมบัติทั่วไปให้เข้ารับราชการ (มาตรา 24 วรรคสอง)

- ร่วมกับกระทรวงการคลังกำหนด เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ (มาตรา 27)

- กำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง (มาตรา 32)

- จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (มาตรา 33)

- กำหนดชื่อตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น (มาตรา 34)

- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการณการแต่งตั้งที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่า (หรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูง) ของเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง (มาตรา 37)

- ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน (มาตรา 40 วรรคท้าย)

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการกรณีที่มีเหตุพิเศษไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน (มาตรา 42)

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการเสนอบุคคลเพื่อแต่งตั้ง (มาตรา 44)

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ (โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี)

สืบเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย โอน ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งลักษณะบริหาร (มาตรา 45)

- ออกกฎ ก.พ. กำหนดระยะเวลา และวิธีการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการรายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ ก.พ.ทราบ (มาตรา 46)
- อนุมัติให้แต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (มาตรา 48 วรรคสอง)
- อนุมัติให้ย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา 49 วรรคสอง)
- กำหนดกรณีที่จะเลื่อนตำแหน่งโดยการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และกำหนดวิธีการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือกและการคัดเลือก (มาตรา 50 วรรคสองและวรรคสาม)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับคัดเลือก (มาตรา 52 วรรคห้า)
- พิจารณาอนุมัติการโอนข้าราชการอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและพิจารณาตำแหน่งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับ (มาตรา 53)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร (มาตรา 55)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานเข้ารับราชการ (มาตรา 56)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วเข้ารับราชการ (มาตรา 57)
- พิจารณาอนุมัติการบรรจุข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้ว เข้ารับราชการ (มาตรา 58)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำจังหวัดเป็นการชั่วคราว และออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน วินัย และการออกจากราชการของผู้ถูกสั่งประจำดังกล่าว (มาตรา 61)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นเงินเดือน (มาตรา 62)

- ออกกฎ ก.พ. กำหนดอำนาจสั่งลงโทษให้กับผู้บังคับบัญชา กรณีกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (มาตรา 85 วรรคท้าย)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา (มาตรา 86 วรรคท้าย)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งที่ไม่ต้องสอบสวนก็ได้ (มาตรา 87)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา (มาตรา 91)
- มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในเรื่องใดไปแล้ว (มาตรา 93 วรรคแรก)
- ออกระเบียบกำหนดเกี่ยวกับวันออกจากราชการ กรณีถูกสั่งให้ออกและถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก (มาตรา 94)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (มาตรา 102)
- ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ (มาตรา 104 วรรคท้าย และมาตรา 105 วรรคสอง)
- พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออกหรือไล่ออก รายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีกรณีนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. (มาตรา 105 วรรคแรก)
- การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อน และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดษจะดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

"ก.ม." ตามกฎทบทวน ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ.2507 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎทบทวน

ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2520), กฎทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2521), กฎทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2528) กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- กำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง (ข้อ 12)
- จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (ข้อ 13)
- กำหนดระดับเงินเดือนที่จะให้ได้รับตามตำแหน่ง (ข้อ 15)
- กำหนดหลักเกณฑ์เงินประจำตำแหน่ง (ข้อ 16)
- กำหนดหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจน
เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขัน (ข้อ 20)
- อนุมัติยกเว้นกรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป (ข้อ 26)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ใน
กรณีที่มีเหตุพิเศษที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน (ข้อ 22)
- อนุมัติให้บรรจุบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญการ
สูงมากเป็นพิเศษเข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงวุฒิ ตามที่มหาวิทยาลัยขออนุมัติ (ข้อ 23)
- อนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งได้รับเงินเดือนระดับ
10 และตำแหน่งศาสตราจารย์ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ข้อ 24)
- กำหนดเวลาและวิธีการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ข้อ 25)
- อนุมัติยกเว้นการย้ายข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัยไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัยเดียวกัน โดยให้ได้รับ
เงินเดือนในระดับที่ต่ำกว่าเดิม (ข้อ 27)
- กำหนดหลักสูตรและวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก การ
คัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งและกำหนดกรณีที่จะให้ใช้การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกหรือ
การคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง (ข้อ 28)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโอนข้าราชการ (ข้อ 29 และ ข้อ 30)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยที่
ไปรับราชการทหาร เข้ารับราชการเมื่อพ้นจากราชการทหาร (ข้อ 31)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การบรรจุข้าราชการพลเรือนใน

มหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการ

กลับเข้ารับราชการ

(ข้อ 32)

- ให้อำนาจหน้าที่ของ ก.พ. เป็นของ ก.ม. ในกรณีที่นักกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎ ก.พ. และระเบียบที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับ (นักกฎหมาย กฎและระเบียบของข้าราชการพลเรือนมาใช้ในกรณีที่การนั้น มิได้กำหนดไว้ในกฎทบทวนฯ) (ข้อ 10)

คั้งนี้

"ก.ค." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 บัญญัติไว้

- มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 7)

- (1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคล และการจัดระบบราชการในหน่วยงานทางการศึกษา
- (2) ออกกฎ ก.ค. และระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ก.ค. ก.ค. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
- (3) ศึกษาค้นคว้าและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติ มติของ ก.ค. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้
- (4) ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ แนะนำชี้แจง เพื่อให้หน่วยงานทางการศึกษา และกรมปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยงานทางการศึกษาและกรม ให้ผู้แทนหน่วยงานทางการศึกษาหรือกรม ข้าราชการหรือบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้หน่วยงานทางการศึกษาและกรมรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการ ตลอดจนรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งและเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของ ข้าราชการครู ไปยัง ก.ค.

(5) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานทางการศึกษา กรม อ.ก.ค. กรม หรือ อ.ก.ค. จังหวัดใด หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

นี้ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติตามโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป

(6) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการครู

(7) รับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และกำหนดอัตราเงินเดือนที่ควรได้รับ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอัตราเงินเดือนตามที่คณะกรรมการข้าราชการพบเรือกำหนด สำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเดียวกันด้วย

(8) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(9) ปฏิบัติการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

- รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยกรณีนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.ค. ที่เสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้หน่วยงานทางการศึกษา กรม อ.ก.ค.กรม หรือ อ.ก.ค.จังหวัดแล้วแต่กรณี ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือปฏิบัติการที่เหมาะสม (มาตรา 8)

- พิจารณายกเว้นคุณสมบัติทั่วไปของผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการ (มาตรา 23 วรรคท้าย)

- ร่วมกับกระทรวงการคลังกำหนดระเบียบ ในการให้ได้รับเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ (มาตรา 6)

- เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการครู (มาตรา 29)

- กำหนดตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น (มาตรา 30 (ข)17), (ค)17)

- ออกกฎ ก.ค. ใช้บังคับกำหนดระดับเงินเดือนให้กับตำแหน่งข้าราชการครู (มาตรา 30 วรรคท้าย)

"ก.ร." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518
บัญญัติอำนาจหน้าที่ไว้ดังนี้

- ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 13)

(1) ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ตีความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้

พระราชบัญญัตินี้

(3) ออกกฎ ก.ร. หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ กฏ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(4) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(5) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

(6) ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

- กำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และชื่อตำแหน่งที่มีชื่อเป็นอย่างอื่น (มาตรา 20)

- คัดเลือกบรรจุกรณีผู้รับทุนของทางราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้ฝีมือ และกรณีที่มีเหตุพิเศษซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน (มาตรา 22 วรรคแรก)

- ดำเนินการสอบแข่งขัน และกำหนดหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน (มาตรา 22 วรรคท้าย)

- พิจารณายกเว้นคุณสมบัติทั่วไปเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 25)

- กำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและกำหนดวิธีการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและรับทราบรายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ (มาตรา 29)

- อนุมัติให้ย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา 30)

- กำหนดกรณีเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจากการสอบแข่งขันได้หรือจากการประเมินสมรรถภาพ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน และการประเมินสมรรถภาพ (มาตรา 31)

- อนุมัติให้แต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งต่างไปจากที่ ก.ร. กำหนด (มาตรา 33)

- ออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนเกินหนึ่งขั้น และการอนุมัติให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเกินหนึ่งขั้น (มาตรา 36)

- พิจารณาอนุมัติให้เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ถึงแก่ความตาย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ (มาตรา 37)

- ออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้ประจำส่วนราชการ (มาตรา 38)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับโอนข้าราชการ (มาตรา 39)
- พิจารณาอนุมัติให้รับโอนข้าราชการอื่น และพิจารณากำหนดระดับตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่จะให้ได้รับ (มาตรา 40)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้ไปรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากราชการทหาร (มาตรา 41)
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ลาออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้ง (มาตรา 42)
- พิจารณาอนุมัติกรณีส่วนราชการเสนอขออนุมัติบรรจุข้าราชการผู้อื่นที่ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการ (มาตรา 43)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดเรื่องการรักษาวินัย (มาตรา 48)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดอำนาจการสั่งลงโทษให้กับผู้บังคับบัญชากรณีกระทำผิดวินัย ไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (มาตรา 52)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา (มาตรา 53)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (มาตรา 54)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา (มาตรา 57 บรรดท้าย)
- พิจารณารายงานการสั่งลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัย และมีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ (มาตรา 59)
- ออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับอุทธรณ์ (มาตรา 60)
- ให้ความเห็นชอบในการออกจากตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง (มาตรา 64 (3))
- การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

จะดำเนินการได้ประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนดโดยไมขัดหรือแย้งกับกฎหมาย (มาตรา 70)

"ก.อ." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521 คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49 เรื่องการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ลง 28 ก.พ. 2534 บัญญัติอำนาจหน้าที่ ไว้ดังนี้

- ให้ความเห็นชอบการออกใช้บังคับกฎกระทรวงว่าด้วยตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น (มาตรา 23)
- พิจารณาคณะสมบัติ และทดสอบความรู้เพื่อบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 25 และมาตรา 35)
- กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราส่วนผู้สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 25)
- พิจารณาผลการอบรมของอัยการผู้ช่วย (มาตรา 26)
- ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการอัยการที่มีใช้ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย (มาตรา 27)
- ให้ความเห็นชอบในการเลื่อนขึ้นเงินเดือน (มาตรา 28)
- กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเลื่อนเงินเดือนโดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง (มาตรา 28)
- ให้ความเห็นชอบการโอนข้าราชการ (มาตรา 29 และมาตรา 30)
- ให้ความเห็นชอบในการบรรจุกลับเข้ารับราชการ (มาตรา 31 และมาตรา 32)
- กำหนดระเบียบการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายในการบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 33)
- กำหนดระเบียบการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ (มาตรา 33)
- กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก (มาตรา 34)
- จัดให้มีการสอบคัดเลือก (มาตรา 34)
- ให้ความเห็นชอบในการให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติก่อนเข้ารับราชการ (มาตรา 37) และให้ออกเพื่อให้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนในกรณีต่าง ๆ (มาตรา 39)

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย (มาตรา 54)
- พิจารณาลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ (มาตรา 54)
- กำหนดกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งที่ไม่ต้องสอบสวน (มาตรา 56)
- ให้ความเห็นชอบการสั่งลงโทษกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (มาตรา 56)

- พิจารณาการลงโทษกรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง (มาตรา 60)
- อนุมัติการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษทางวินัยในทางที่เป็นคุณ (มาตรา 65)

"ก.ต." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 บัญญัติอำนาจหน้าที่ไว้ดังนี้

- ให้ความเห็นชอบการออกใช้บังคับกฎกระทรวงว่าด้วยตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น (มาตรา 15)
- พิจารณาคุณสมบัติและทดสอบความรู้เพื่อบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 17)
- พิจารณาผลการอบรมของผู้ช่วยผู้พิพากษา (มาตรา 18)
- ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการอัยการที่มีใช้ตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา (มาตรา 19)
- ให้ความเห็นชอบในการเลื่อนชั้นเงินเดือน (มาตรา 20)
- กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเลื่อนเงินเดือนโดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง (มาตรา 20)
- ให้ความเห็นชอบการโอนข้าราชการ (มาตรา 23 และมาตรา 24)
- ให้ความเห็นชอบในการบรรจุกลับเข้ารับราชการ (มาตรา 25 และมาตรา 26)
- กำหนดระเบียบการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายในการบรรจุเข้ารับราชการ (มาตรา 27)
- กำหนดระเบียบการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ (มาตรา 27)

- กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก (มาตรา 28)
- จัดให้มีการสอบคัดเลือก (มาตรา 28)
- ให้ความเห็นชอบในการให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติก่อน

เข้ารับราชการ (มาตรา 32)

- ให้ความเห็นชอบในการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนในกรณีต่าง ๆ (มาตรา 33)

- พิจารณาลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ (มาตรา 64)

- กำหนดกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งที่ไม่ต้องสอบสวน (มาตรา 66)

- ให้ความเห็นชอบการสั่งลงโทษกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (มาตรา 67)

- ให้ความเห็นชอบในการลงโทษกรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง (มาตรา 73)

- อนุมัติการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษทางวินัยในทางที่เป็นคุณ (มาตรา 75)

"กขท." ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 บัญญัติอำนาจหน้าที่ไว้ในมาตรา 8 เพียงมาตราเดียว ดังนี้ คือ

"คณะกรรมการข้าราชการทหารมีหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับระเบียบข้าราชการทหาร แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมอบหมาย และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

2.7 ความแตกต่างระหว่าง ก.ตร. กับคณะกรรมการข้าราชการอื่น

2.7.1 การจัดกลุ่มจำแนกประเภทของคณะกรรมการข้าราชการอื่น

จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่บัญญัติอำนาจหน้าที่ให้กับคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ตาม 2.6.2 จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ เหล่านี้ บางคณะมีอำนาจหน้าที่ในด้านการออกกฎระเบียบ ในด้านการควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบ และในด้านการใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่งผลต่อสิทธิและสถานภาพของข้าราชการ

และคณะกรรมการข้าราชการบางคณะมีอำนาจหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาของผู้บังคับบัญชา คณะกรรมการข้าราชการเหล่านี้บางคณะจะมีบทบัญญัติในลักษณะที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน โดยเน้นอำนาจหน้าที่ในด้านใดด้านหนึ่ง และวิธีการหรือรูปแบบของกฎหมายที่ใช้ในการบัญญัติ อำนาจหน้าที่ให้ไว้ก็จะเหมือนกันด้วย ซึ่งสามารถจัดกลุ่มจำแนกตามความเหมือนและความแตกต่างของคณะกรรมการข้าราชการเหล่านี้ ออกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง คือ ก.พ. ก.ม. ก.ค. และ ก.ร.

กลุ่มที่สอง คือ ก.อ. และ ก.ต.

กลุ่มที่สาม คือ กชท.

2.7.1.1 คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่หนึ่ง : ก.พ. ก.ม. ก.ค.

และ ก.ร.

คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่หนึ่งนี้ บัญญัติอำนาจหน้าที่ให้ไว้โดยเน้นบทบาททางด้าน "การออกกฎระเบียบ" และ "การควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบ" ส่วนอำนาจหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและสถานภาพของข้าราชการจะบัญญัติให้ไว้เพียงบางส่วน สำหรับรูปแบบหรือวิธีการบัญญัติกฎหมายนั้นจะบัญญัติอำนาจหน้าที่รวมไว้ในบทบัญญัติมาตราใดมาตราหนึ่ง และบัญญัติอำนาจหน้าที่บางส่วนกระจายไว้ส่วนมาตราต่าง ๆ

2.7.1.2 คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่สอง : ก.อ. และ ก.ต.

คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่สองนี้ บัญญัติอำนาจหน้าที่ให้ไว้โดยเน้นบทบาททางด้าน "การใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและสถานภาพของข้าราชการ" ส่วนอำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบจะบัญญัติให้ไว้เพียงบางเรื่อง และไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจในการควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบไว้ สำหรับรูปแบบหรือวิธีการบัญญัติกฎหมายนั้นจะบัญญัติอำนาจหน้าที่กระจายไว้ตามมาตราต่าง ๆ ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจหน้าที่รวมไว้ในมาตราใดมาตราหนึ่ง

2.7.1.3 คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่สาม : กชท.

คณะกรรมการข้าราชการกลุ่มที่สามนี้ บัญญัติอำนาจหน้าที่ให้ไว้ แต่เพียงประการเดียวคือเป็นที่ปรึกษาของผู้บังคับบัญชา ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบ การควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบ หรือการใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่ง

ผลต่อสิทธิและสถานภาพของข้าราชการโดยตรงไว้ สำหรับรูปแบบหรือวิธีการบัญญัติกฎหมายนั้น ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาไว้ไว้ในมาตราเดียว

คณะกรรมการข้าราชการทั้งกลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มที่สอง และกลุ่มที่สามนี้ ถึงแม้ในแต่ละกลุ่มจะเน้นบทบาทในการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับงานบุคคลแตกต่างกัน แต่ก็มีส่วนร่วมที่ความเหมือนกันประการหนึ่งคือไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการข้าราชการที่เน้นบทบาทใดหรืออยู่ในกลุ่มใด จะมีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับงานบุคคลทั้งหมดในทุก ๆ เรื่อง และในทุกระดับชั้นและตำแหน่ง

2.7.2 ความแตกต่างระหว่าง ก.ตร. กับคณะกรรมการข้าราชการอื่น

สำหรับ ก.ตร. นั้น จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นอยู่ตาม 2.6.1 ก.ตร. มีอำนาจหน้าที่ในทุก ๆ ด้านทุกบทบาทผสมปะปนกันอยู่ไม่อาจจัดเข้ากลุ่มของคณะกรรมการข้าราชการกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ กล่าวคือมีอำนาจหน้าที่ทั้งในด้านการออกกฎระเบียบ มีอำนาจหน้าที่ในด้านการควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบ และมีอำนาจหน้าที่ในด้านการใช้ดุลพินิจพิจารณาที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและสถานภาพของข้าราชการตำรวจโดยตรง และมีอำนาจหน้าที่ในลักษณะของการให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้บังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ที่เป็นอยู่นี้ไม่สามารถชี้ให้เห็นบทบาทที่แท้จริงหรือสถานภาพที่แท้จริงของ ก.ตร. ได้ว่าเป็นคณะกรรมการข้าราชการที่มีบทบาทใดหรือเน้นบทบาทใด แตกต่างไปจากคณะกรรมการข้าราชการอื่นที่เป็นอยู่ทุกคณะในประเทศ

นอกจากนั้นแล้ว อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. ที่บัญญัติไว้ในแต่ละบทบาทนั้น ได้บัญญัติไว้ให้เกี่ยวข้องกับงานบุคคลไว้แต่เพียงในบางเรื่อง กล่าวคือ ไม่ได้บัญญัติให้มีความอำนาจที่ออกกฎระเบียบในทุก ๆ เรื่อง ไม่ได้บัญญัติให้ควบคุมความชอบด้วยกฎระเบียบในทุก ๆ เรื่อง ไม่ได้บัญญัติให้ใช้ดุลพินิจพิจารณาในทุก ๆ เรื่อง มิได้บัญญัติให้ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นที่ปรึกษาของผู้บังคับบัญชาในทุก ๆ เรื่อง และเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้ว ไม่ครอบคลุมการบริหารงานบุคคลทั้งหมดในทุก ๆ เรื่องในทุก ๆ ระดับชั้นและทุกตำแหน่ง แตกต่างไปจากคณะกรรมการข้าราชการอื่นทั้งหมดทุกกลุ่มที่มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับงานบุคคลทั้งหมดทุกเรื่อง ทุกระดับชั้น ทุกตำแหน่ง

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ตามที่ปรากฏในเอกสาร รายงานการวิจัย เอกสารทางราชการต่าง ๆ ²¹⁻²² หรือตำราที่ใช้ในการศึกษา²³ และ แม้แต่ในทางราชการเอง²⁴⁻²⁵ มักจะกล่าวถึงหรืออ้างถึงคณะกรรมการข้าราชการใน ภาพรวมในลักษณะที่มีอำนาจหน้าที่แบบเดียวกันเหมือนกันทั้งหมดทุกคณะ และมักจะสื่อความหมายไปในทำนองเดียวกัน ในลักษณะที่ว่าคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ มีหน้าที่เป็น องค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่คอยควบคุมตรวจสอบดูแลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ ภายใต้อำนาจที่รับผิดชอบนั้นให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมีความเหมาะสม

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ จัดตั้ง ก.ตร. ขึ้นมาและมอบหมายให้ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในลักษณะเดียวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการอื่นๆ ที่จัดตั้งคณะกรรมการข้าราชการต่างๆ ขึ้นมา แต่อำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นอยู่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกับคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ทั้งในแง่ของบทบาทและขอบเขตของอำนาจหน้าที่

การจะบัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการคณะใดมีบทบาทและขอบเขตอำนาจหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของรัฐแค่ไหนเพียงใด ย่อมเป็นไปตามและปัจจัยของ

²¹ ออมร รักษาสิทธิ์ และชิตติยะ ศรมณีสูต, "รายงานการวิจัยการปรับปรุง ระบบราชการด้านการบริหารงานบุคคล", 2529, หน้า 25.

²² สำนักงาน ก.พ., 200 ปี มหาจักรีบรมราชวงศ์ วิวัฒนาการของระบบ ข้าราชการพลเรือน, หน้า 286-287.

²³ อู่สาห์ โกมลปานิก, "การควบคุมการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดย องค์กรการบริหารงานบุคคล", ใน กฎหมายมหาชน หน่วยที่ 8-15, หน้า 871-872.

²⁴ ออมร รักษาสิทธิ์ และชิตติยะ ศรมณีสูต, "รายงานการวิจัยการปรับปรุง ระบบราชการด้านการบริหารงานบุคคล", 2529, หน้า 25.

²⁵ เช่น ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0203/ว(ล)

สภาพการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภทนั้น อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่บัญญัติไว้จะต้องมีความชัดเจนพอสมควร

ในสภาพความเป็นจริง ในการบริหารงานบุคคลนั้น นอกจากการออกใช้บังคับกฎระเบียบต่าง ๆ แล้ว ยังจะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือวางแนวทางในการใช้ดุลพินิจพิจารณาในส่วนย่อยต่อไปอีก (เช่น มติ ก.พ. ที่ออกมาวางแนวทางปฏิบัติหรือแนวทางพิจารณาในการบริหารงานบุคคลเรื่องต่าง ๆ) และในการใช้ดุลพินิจพิจารณาในการบริหารงานบุคคลเรื่องต่าง ๆ ก็เช่นกัน ถึงแม้กฎหมายจะบัญญัติมอบหมายให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งใดหรือคณะบุคคลใดไว้ ก็จะต้องมีการพิจารณาขึ้นมาตามสายการบังคับบัญชา หรือมีการควบคุมบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลอีกชั้นตอนหนึ่ง บทบาทและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ ทุกคณะมีกฎหมายบัญญัติอำนาจหน้าที่ไว้ค่อนข้างชัดเจนครอบคลุมขั้นตอนและวิธีการบริหารงานบุคคลต่าง ๆ แบ่งแยกและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการข้าราชการกับฝ่ายบริหาร ทั้งคณะรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีและอธิบดีไว้ค่อนข้างละเอียดในระดับหนึ่ง จะมีก็แต่เฉพาะ ก.ตร. ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่ไม่ชัดเจนมีปัญหาและช่องว่างเป็นอย่างมากทั้งในแง่ของบทบาท ขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่าง ก.ตร. กับองค์กรต่าง ๆ ในฝ่ายบริหารด้วยกัน

จากสภาพของบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจดังกล่าวนำไปสู่ปัญหาทั้งในแง่ของข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงในการถือปฏิบัติในการที่ ก.ตร. จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่อำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบ และแนวทางในการบริหารงานบุคคลอำนาจหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจ และอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบดูแล ความชอบด้วยกฎหมาย กฎระเบียบความเหมาะสมและความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคลต่าง ๆ ดังรายละเอียดที่ได้ศึกษาในบทที่ 3 บทที่ 4 และ บทที่ 5 ตามลำดับต่อไป